

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

ปรากฏผลจากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ระดับความรู้ของคณงานประกอบ
 รถยนต์ไม่ว่าจะเป็นขนาดใหญ่ ขนาดกลาง หรือขนาดเล็กก็ตาม เมื่อเทียบขนาด
 ต่อขนาดกับคณงานอุตสาหกรรมสิ่งทอแล้ว พบว่า ระดับความรู้ของคณงานประกอบ
 รถยนต์ผลิตชิ้นส่วนรถยนต์จะสามารถระบุประเภทของสวัสดิการที่ทางโรงงานจัดให้
 ดีกว่าคณงานสิ่งทอ (ดังตารางที่ ๕๑) นอกจากนี้ จำนวนคณงานประกอบรถยนต์ที่
 มีความรู้เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว และการเข้าใจถึงคุณค่าของบริการสังคม
 สงเคราะห์นั้นมีมากกว่าคณงานสิ่งทอ (ดังตารางที่ ๑๓, ๒๔) จากข้อมูลดังกล่าวเป็น
 การปฏิเสธสมมติฐานที่ ๑

ในค่านทัศนคติของคณงานต่อสวัสดิการภายในโรงงานนั้น ปรากฏว่า คณ
 งานประกอบรถยนต์จะมีทัศนคติไปในทางที่ดีกว่าคณงานสิ่งทอ (ดูตารางที่ ๕๑) จากผล
 การวิจัยข้อนี้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ ๒ นอกจากนี้ยังมีจำนวนคณงานประกอบรถยนต์
 ที่แสดงความเห็นในเรื่องประโยชน์ของบริการสังคมสงเคราะห์มากกว่าคณงานสิ่งทอ

สำหรับทัศนคติที่คณงานทั้ง ๒ ประเภทอุตสาหกรรมแสดงออกได้เดียวกัน
 ได้แก่ ทัศนคติต่อความจำเป็นในการจัดบริการศึกษาขึ้นภายในโรงงาน ความเห็นใน
 เรื่องระบบการรักษาความปลอดภัยและป้องกันอุบัติเหตุว่าอยู่ในสภาพที่เพียงพอ ทัศนคติ
 ต่อความจำเป็นในการจัดบริการปรึกษาแนะแนวขึ้นภายในโรงงาน

ในเรื่องของความต้องการบริการสังคมสงเคราะห์ พบว่าคณงานทั้ง ๒
 ประเภทอุตสาหกรรมมีความต้องการทางด้านนี้ไม่แตกต่างกันมากนัก เมื่อนำเอาเรื่อง

ความต้องการของคณงานตอบบริการสังคมสงเคราะห์มาสัมพันธ์กับความรู้เรื่องการสังคมสงเคราะห์ ก็พบว่า ผู้ที่ต้องการส่วนมากจะเป็นผู้ที่รู้เรื่องการสังคมสงเคราะห์มาก่อน และมีที่ไม่รู้เรื่องงานสังคมสงเคราะห์แต่ก็มีความต้องการบริการดังกล่าวอยู่ถึงราวร้อยละ ๖๑ สำหรับผู้ที่ไม่รู้และไม่ต้องการบริการสังคมสงเคราะห์จะมีประมาณราวร้อยละ ๔๑ และเมื่อนำเอาเรื่องฐานะการเงินมาสัมพันธ์กับความต้องการบริการสังคมสงเคราะห์ พบว่า คณงานที่มีฐานะพอกินพอใช้จะมีความต้องการบริการดังกล่าวใกล้เคียงกัน ส่วนคณงานที่ตกอยู่ในฐานะที่ไม่พอกินพอใช้ก็มีความต้องการบริการสังคมสงเคราะห์อยู่สูงเหมือนกัน

เหตุที่ความต้องการบริการสังคมสงเคราะห์ของคณงานสิ่งทอมีค่ามีสูงกว่าตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เราจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ ๓ ได้

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาข้อมูลตามที่ได้อธิบายมาแล้ว จะเห็นว่าปัญหาสวัสดิการแรงงานและความต้องการบริการคณงานสังคมสงเคราะห์ของผู้ใช้แรงงานเป็นปัญหาที่สำคัญยิ่ง เพราะเป็นปัญหาที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติ ทั้งในทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง สมควรที่จะได้มีการพิจารณาเพื่อดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วนจากฝ่ายต่าง ๆ เกี่ยข้อง สำหรับความเห็นของผู้เขียน มีข้อเสนอแนะดังนี้

๑) การปรับค่าแรงค่าครองชีพให้อยู่ในสภาพที่เป็นธรรม จะเห็นได้จากการแสดงความต้องการของคณงานในสวัสดิการประเภทค่าครองชีพมากที่สุด และจำนวนคณงานไม่น้อยที่ยังไม่พอใจในอัตราค่าแรงขั้นต่ำในปัจจุบัน ทั้งนี้ก็เนื่องจากค่าแรงของคณงาน โดยเฉพาะคณงานในอุตสาหกรรมสิ่งทอยังอยู่ในระดับต่ำมากเมื่อเทียบกับภาวะค่าครองชีพ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการปรับค่าแรงให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสมและยุติธรรมอย่างเร่งด่วน มิใช่คอยหวังเห็นว่าให้ทำการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำอยู่

ในกรณีที่เหมาะสมที่สุด ก็จะต้องคำนึงถึงความคงอยู่ต่อไปได้หรือไม่ของสถานประกอบการ เมื่อมีการปรับค่าแรงงานและค่าครองชีพเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ค่าแรงงานสูงเกินไป สินค้าที่ผลิตออกมาก็จะมีราคาสูงตามมา ผู้ที่เดือดร้อนก็เป็นตัวคนงานอีก ฉะนั้น จึงควรจะได้มีการกำหนดมาตรการช่วยเหลือด้านภาษีอากร เช่น ลดภาษีการค้าหรือภาษีรายได้ ลดอากรขาเข้า ได้แก่ วัตถุดิบ หรือสินค้าที่จำเป็นต่อการผลิต ลดอากรขาออกแก่กิจการที่มีการส่งออก ตั้งกำแพงภาษีสำหรับวัตถุดิบหรือสินค้าเข้าที่สามารถผลิตได้ภายในประเทศ เป็นต้น กำหนดมาตรการให้เงินอุดหนุน โดยเฉพาะอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ซึ่งอาจได้รับการกระทบกระเทือนจากการขึ้นค่าแรงงานขึ้นค่าและเงินค่าครองชีพ รัฐบาลจะทำได้โดยการให้เงินอุดหนุนแบบให้เปล่า หรือให้กู้โดยคิดอัตราดอกเบี้ยต่ำและขยายเวลาในการชำระเงินต้นให้มีระยะยาวกว่าแหล่งเงินกู้ทั่ว ๆ ไป ทั้งนี้เพื่อให้การช่วยเหลือเงินค่าครองชีพและค่าแรงงานของคนงานเป็นไปได้โดยที่ทางโรงงานไม่ถูกกระทบกระเทือนมากนัก

๒) จัดให้มีการศึกษาอบรมเพิ่มเติม ปัจจุบันระดับการศึกษาของคนงานสิงห์ที่อยู่ในระดับต่ำ และจากการที่มีความรู้ค่านี้เอง เป็นเหตุให้คนงานไม่ค่อยเข้าใจในสวัสดิการภายในโรงงาน แม้บริการสังคมสงเคราะห์ที่มีอยู่ภายนอกโรงงานก็ตาม

จึงสมควรที่นายจ้างจะได้เปิดโอกาสให้ลูกจ้างทุกคนได้รับการศึกษาเพิ่มเติมทั้งในด้านวิชาชีพและในด้านความรู้ทั่วไป การให้การศึกษเพิ่มเติมในวิชาชีพ เป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้ลูกจ้างคนงานเกิดความกระตือรือร้นตั้งใจทำงาน เพราะช่วยให้คนงานมีโอกาสก้าวหน้า มีรายได้ มีหลักประกันที่มั่นคงกว่าที่เป็นอยู่เดิม สำหรับในด้านความรู้ทั่วไปควรจะเน้นหนักในเรื่องการปฏิบัติตนของลูกจ้างต่อนายจ้าง สิทธิในการทำงานและสวัสดิการต่าง ๆ ที่คนงานพึงได้รับ ความรู้สึกสำนึกในหน้าที่ความรับผิดชอบของคนงานต่อสังคมและประเทศชาติ ระเบียบข้อบังคับ และข้อกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการคุ้มครองแรงงานและแรงงานสัมพันธ์ ซึ่งอาจทำได้โดยจัดพิมพ์เป็นเอกสารฉบับเล็ก ๆ ให้กับคนงานทุกคนจะได้รับรู้ หรืออาจเชิญวิทยากรหรือผู้ทรงคุณวุฒิ

ในแต่ละสาขามารูปราย ปาฐกถาให้คนงาน ที่สำคัญคือเพื่อให้เกิดทัศนคติที่ถูกต้อง และสอดคล้องกันกับลูกจ้าง เป็นการช่วยสร้างความเข้าใจและลดช่องว่างระหว่าง ลูกจ้างกับนายจ้าง เป็นการช่วยแก้ปัญหาสวัสดิการแรงงานที่คนงานไม่พอใจในเรื่อง ต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

๓) ถ้าเป็นไปได้ นายจ้างควรจะได้จัดบริการปรึกษาแนะแนวปัญหาและบริการเลี้ยงดูเด็กอ่อนของคนงานขึ้นภายในโรงงาน เพราะบริการทั้ง ๒ ประเภท ดังกล่าว เป็นที่ต้องการของคนงานในปัจจุบันเสียส่วนใหญ่ แต่ยังไม่มียังมีโรงงานขนาดเล็กให้เลยแม้จะเป็นโรงงานที่มีธุรกิจก้าวหน้ามากก็ตาม ทั้งนี้บริการปรึกษาแนะแนว ปัญหาจะสามารถช่วยแก้ปัญหาทางด้านจิตใจของคนงานได้ดี รวมทั้งปัญหาที่พอกพอกใจ คอสภาพการทำงาน การบริหารงานของฝ่ายนายจ้างเองอีกด้วย ส่วนบริการเลี้ยงดู เด็กอ่อนก็สามารถช่วยให้คนงานไม่ต้องคอยห่วงคอยกังวลถึงลูกน้องตนเองมากนัก และไม่ต้องเสียเวลาเสียเงินทองไปจ้างคนอื่นฝากเลี้ยง และถ้าฝากเลี้ยงอยู่ในโรงงานเอง คนงานอาจแวะมาเยี่ยมลูกในคอนหยุกพัก เป็นการเสริมสร้างกำลังใจให้กับคนงานทั้ง ยังเป็นการสร้างความผูกพันและทัศนคติที่ดีต่อโรงงานด้วย แต่ทั้งนี้การจัดบริการเลี้ยงดู เด็กอ่อนนี้ควรจะได้หาบริเวณมุมโรงงานที่ปราศจากเสียง รมควันและอากาศเป็นพิษของ โรงงาน

๔) จากข้อเท็จจริงปรากฏว่าโรงงานอุตสาหกรรมทั้ง ๒ ประเภทยังมีได้ มีการจ้างนักสังคมสงเคราะห์ ผู้เขียนเห็นว่าควรจะได้เริ่มเห็นความสำคัญของการมี นักสังคมสงเคราะห์มาทำงานประจำเพื่อประสานงานและสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกัน ทั้ง ๒ ฝ่าย ให้ นักสังคมสงเคราะห์มีหน้าที่เสนอความคิดเห็นให้นายจ้างดำเนินการ ปรับปรุงเกี่ยวกับสภาพการทำงานรวมทั้งการจัดสวัสดิการ เช่น สวัสดิการปรึกษา แนะแนวปัญหา บริการเลี้ยงดูเด็กอ่อน จัดร้านค้าขายของในราคาถูกลง เป็นต้น ซึ่งมี ส่วนสำคัญที่จะช่วยก่อให้เกิดผูกพันทางจิตใจระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง ทำให้นายจ้าง ได้รับผลงานที่มีประสิทธิภาพบรรลุตามเป้าหมาย และจะเป็นผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศ

ชาติโดยส่วนรวม

๕) กรมประชาสงเคราะห์ สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา รวมทั้ง
หน่วยงานสังคมสงเคราะห์เอกชน ควรจะได้มีการประชาสัมพันธ์ในเรื่องของงาน
บริการสังคมสงเคราะห์ทั่วไปให้กับคนงานได้รับรู้โดยทั่วถึงกัน จะได้รู้จักใช้บริการ
สังคมสงเคราะห์ที่มีอยู่ตามหน่วยงานต่าง ๆ ให้เป็นประโยชน์กับตนเองในยามทุกขร้อน.